

derved vil forrykke forholdet mellem de forskellige traktorudnyttelsesmåder ganske væsentligt.

Det er egentlig lidt trist for en »maskinmand« at skulle henlede opmærksomheden på, at man har givet mekaniseringen mere, end den faktisk kan tilkomme. Har diskussionen imidlertid ikke ført til andet, har den måske dog for en eller anden bibragt forståelse af, at rationalisering af landbrugsarbejdet ikke er noget så enkelt som blot at anskaffe en traktor og afskaffe en del af hestene, hvad enten traktoren anskaffes og anvendes af gårdene enkeltvis eller i fællesskab, men at det kræver en tilpasning af bedriften, sådan som det åbenbart også gøres på Stevns. Da ikke alle bøndergårde med et slag kan traktoriseres, må det være disse en trøst, at der sikkert i mange tilfælde — ligesom hos *Rich. Andersen* på Stevns — vil være mulighed for at rationalisere og mekanisere arbejdet, uden at det netop i første omgang behøver at medføre anskaffelse af traktor.

Foranstående indlæg har været forelagt civilingeniør E. H. Mathiesen, der for tiden befinder sig på studierejse i U. S. A. Han har meddelt, at han ikke finder anledning til på nærværende tidspunkt at uddybe emnet mere, end det er gjort i de tidligere indlæg, men vil afvente resultaterne af det første års forsøg.

Litteratur.

Vejledning i ensilering.

Af *H. Land Jensen* og *V. Steensberg*. Udgivet af Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur. 30 sider.

Ovennævnte vejledning i ensilering kommer på et meget belejligt og påkrævet tidspunkt, hvor interessen for og forståelsen af ensileringens betydning såvel for den enkelte landmand som for samfundet endelig synes at stå over for et afgørende fremstød.

Vejledningen er meget velskrevet. Den er let overskuelig

med sine forskellige afsnit, der giver klar besked om den historiske, teoretiske og praktiske side vedrørende ensilering, ligesom man får besked om, hvilke ensileringsmetoder og tilsætningsmidler, man med bedst mulig udbytte kan anvende ud fra de forsøgsresultater, der til dato foreligger om ensilering.

Bygning af siloer og silotyper omtales grundigt, ligesom spørgsmålet om ensilageafgrøder behandles. I et af afsnittene belyses på udmærket måde, hvorledes en ejendom med nogenlunde normal arealfordeling og med ret stor grovfoderproduktion først får denne fuldt udnyttet, når der ensileres roetop samt overskudsgræs i form af efterslæt og afpuddningsgræs. Ydermere opstilles der beregninger over, hvorledes man ved i sædskiftet at ombytte noget korn med bælgplanter, ved dyrkning af lucerne og ved nogen udvidelse af roearealet har mulighed for en stærkt forøget avl af grovfoder og protein. Forfatterne lægger ikke skjul på, at det vil stille krav, bl. a. til større arbejdsindsats, men mener, at der her er så store muligheder for en forbedring af vor proteinforsyning, at det er indsatsen værd, og det understreges, at ensileringen her er en vigtig forudsætning for de helt gode resultater.

I samme forbindelse omtales og stilles forslag til silotype og silostørrelse opstillet efter besætningsstørrelse og den ensilagemængde, der kan forventes anvendt til opfodring pr. storkreatur i vintersæsonen. Sluttelig omtales fodring med ensilage og ensilagekvalitet, og det slås fast, at en god ensilagekvalitet kun opnås, hvis ensilageafgrøden, og i særlig grad roetoppen, er ren, og at ensilagen opnår en passende surhedsgrad.

Det er i og for sig ikke nye toner, der præger vejledningen, men forfatternes mangeårige erfaringer og kendskab til ensileringsspørgsmålet er her samlet og belyst fra alle sider, så vejledningen har stor interesse for alle, og ikke mindst er den uvurderlig for alle de landmænd, der står over for at skulle bygge siloanlæg og endnu ikke har den praktiske erfaring i ensilering.